

MATEU 25,1-13

Jesús digué: “Amb el Regne del cel passarà com amb deu noies que van prendre les seves torxes per sortir a rebre l’espòs. N’hi havia cinc que eren insensates i cinc que eren assenyades. Les insensates van prendre les seves torxes, però no es van endur oli. En canvi, les assenyades es van endur ampolles amb oli juntament amb les torxes. Com que l’espòs tardava, els vingué son a totes i es van adormir. A mitjanit es va sentir un clam: “L’espòs és aquí. Sortiu a rebre’l!” Llavors totes aquelles noies es van despertar i començaren a preparar les seves

torxes. Les noies insensates van dir a les assenyades: “Doneu-nos oli del vostre, que les nostres torxes s’apaguen.” Les assenyades respongueren: “Potser no n’hi hauria prou per a nosaltres i per a vosaltres; val més que aneu als qui en venen i us en compreu.” Mentre anaven a comprar-ne, va arribar l’espòs, i les qui estaven a punt entraren amb ell a les noces. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres noies i deien: “Senyor, Senyor, obre’ns!” Però ell va respondre: “En veritat us dic que no us conec.” Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l’hora.”

AMB EL REGNE DEL CEL PASSARÀ COM AMB DEU NOIES QUE VAN PRENDRE LES SEVES TORXES PER SORTIR A REBRE L'ESPÓS. N'HI HAVIA CINC QUE NO TENIEN SENY I CINC QUE EREN ASSENYADES.

LES ASSENYADES ES VAN ENOUR AMPOLLES AMB OLI JUNTAMENT AMB ELS LLUMS.

COM QUE L'ESPÓS TARDAVA, ELS VINGUÉ SON A TOTES.

L'ESPÓS ES AQUÍ. SORTIU A REBRE'L!

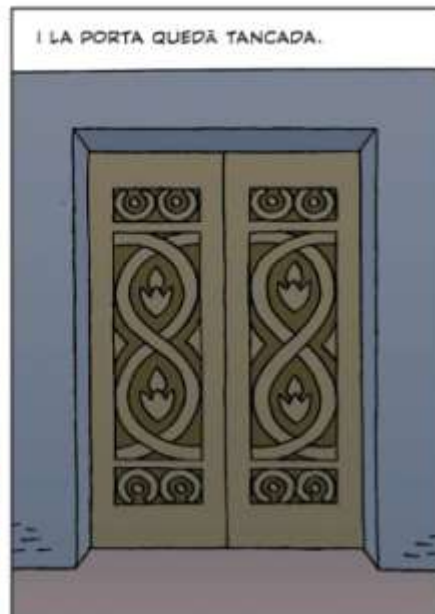

DONEU-NOS OLI DEL VOSTRE. QUE ELS NOSTRES LLUMS S'APAGUEN.

POTSER NO N'HI HAURIA PROU PER A NOSALTRES I PER A VOSALTRES; VAL MÉS QUE ANEU ALS QUI EN VENEN I US EN COMPREN.

AQUESTA PARÀBOLA PARLA DEL FUTUR, del que passarà amb el Regne de cel quan Jesús torni. Va de bracet amb tres paràboles que parlen del mateix: la del Servent fidel i l'infidel, la paràbola dels Talents i la de les Ovelles i les cabres. Com en les paràboles del Blat i el jull i la Xarxa, quan el Regne del cel arribarà a la seva plenitud hi haurà una separació: uns podran entrar-hi i d'altres trobaran la porta tancada.

La paràbola compara la preparació per a participar en un casament amb la preparació per a participar en el Regne del cel. Amb l'arribada de l'espòs comença la festa de la mateixa manera que amb la segona vinguda de Jesús començarà la festa del seu Regne. Però abans d'entrar en el Regne hi haurà el judici, on se separarà els qui entraran en el Regne, com les cinc noies assenyades, i els qui trobaran la porta tancada, com les cinc noies insensates.

Fixeu-vos que les noies insensates criden: "Senyor, Senyor, obre'ns!" Aquest crit va més enllà de la paràbola perquè el Senyor al qui criden és Jesús. La resposta és una de les frases més terrorífiques dels evangelis: "En veritat us dic que no us conec." Què podria fer més por a un cristià que sentir que Jesús li diu això en l'hora del judici? Jesús no vol de cap manera que això passi, per això ens adverteix: "Vetlleu, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora."

La paràbola, com la nostra vida, se situa en el temps d'espera, aquest temps entre la primera vinguda de Jesús i la segona. Quan tornarà Jesús? No ho sabem. De fet ni ell mateix ho sabia quan era al món, només Déu Pare. Però va voler deixar clar als deixebles en la seva predicació i en les seves paràboles, que un temps havia de passar fins al seu retorn i que calia que estiguéssim preparats.

La nostra preparació consisteix en viure servint i estimant els altres fins que arribi el temps de la plenitud del Regne. Ser assenyat com les cinc verges vol dir estar sempre a punt, en un compromís que inclou cada moment de la nostra vida, vetllant sempre per les necessitats dels altres.

Aquests van ser els darrers ensenyaments de Jesús abans de l'últim sopar amb els apòstols, els va repetir diverses vegades i els va donar molta importància. Ens calen més advertiments? Estem preparats?

